

[Holger K. Nielsen]

er der egentlig galt med, at der er blevet skabt arbejdspladser i den offentlige sektor? Kan der ikke skabes gode arbejdspladser i den offentlige sektor? Skal det absolut være et mål, at der kun skal skabes arbejdspladser i den private sektor ikke mindst i en situation, hvor der faktisk er en masse behov, der ikke er dækket, og i en situation, hvor vi stadig væk har, om jeg så må sige, råd til at have 360.000 mennesker gående passive rundt?

Hvorfor vender man ikke mere aktivt tilbage til den aktiveringstankegang, som man tidligere har snakket om her i Folketinget, hvor man sætter nogle ting i gang, og hvor man, om man så må sige, bruger passive dagpenge aktivt, skaber rigtige ordinære arbejdspladser i den offentlige sektor? Hvad er der galt ved at skabe ordinære arbejdspladser i den offentlige sektor? – ikke mindst når der som sagt er en masse ting, der ikke bliver gjort.

Hr. Frank Jensen var tidligere inde på børnepasningsområdet. Jeg er enig med hr. Frank Jensen i, at det er et vigtigt område. Kommunernes Landsforening opgjorde for ikke så længe siden, at der var et behov i 1995 på, så vidt jeg husker, ca. 20.000 nye pladser, når man også tager hensyn til orlovsordninger osv. Så er det bare, jeg siger: Jamen kan man dække det behov, uden at der bliver ansat flere på børnepasningsområdet? Jamen jeg kan ikke se det.

Tilsvarende er der på ældreområdet en masse ting, der ikke bliver gjort. Jamen kan man forestille sig, at man kan løse det, uden at man bruger nogle penge på det?

Tankegangen er her fra vores side, at vi synes, det er dumt, at man bruger så mange penge på passiv understøttelse, at folk skal gå passive rundt. Vi synes, det er bedre, at man bruger det til noget fornuftigt, nemlig til at skabe nogle ordinære arbejdspladser i den offentlige sektor, uden at vi derved siger, at man skal løse arbejdsløshedsproblemet ved det, for det er ikke vores politik. Vi kan bare ikke forestille os, at man kan gøre noget effektivt og aktivt ved arbejdsløsheden, medmindre man også satser på den offentlige sektor.

Jeg synes, jeg må sige en gang til – hr. Jes Lunde var inde på det tidligere i dag – at den strategi, hvor man satser på, at det private forbrug skal trække økonomien i gang i forhold til miljøet og de store økologiske problemer, ikke er den rigtige strategi.

Der er en stor debat om forholdet mellem vækst og miljø. Statsministeren var inde på det, og han sagde, at vækst er en forudsætning for et bedre miljø. Jamen det er jo ikke rigtigt. Det kommer da an på, hvad det er for en vækst. Det er da ikke enhver form for vækst, der er en forudsætning for et bedre miljø. Det er derfor, vi er nødt til at diskutere, hvordan vi kan få en kvalitativ vækst, en vækst, der er styret politisk i retning af, at det også skaber et bedre miljø. Det er derfor, strategien med, at man skal satse på skattelettelser på det private forbrug gennem omprioritering og skattelettelse og på den måde trække økonomien i gang, i forhold til miljøsynspunktet er forkert, og det er derfor, man i forhold til det bliver nødt til også at satse på at bruge den offentlige sektor mere aktivt.

Vi er ved at få et skævere Danmark. Der kommer måske et økonomisk opsving, men der er en meget stor risiko for, at de dårligst stillede ikke kommer med på vognen. Det var også noget, som økonomiministeren var inde på i Berlingske Tidende for ikke så længe siden, at de dårligst stillede bliver ladet i stikken.

Der er faktisk mange mennesker, der har det skidt i dagens Danmark, folk på sygedagpenge, på førtidspension, folk, der er arbejdsløse, osv. osv. Der er mange mennesker, der har det dårligt også økonomisk. De har det dårligt socialt, de har det dårligt menneskeligt. Der er også mange mennesker – mange arbejdsløse – der vil få svært ved at komme med i det her opsving.

Jeg synes, det bør give anledning til overvejelser hos en socialdemokratisk ledet regering, når man helt åbenlyst vil trække økonomien i gang gennem skattelettelser for især de velstillede og gennem, at de velstillede boligejere igen får lov til at forøge deres privatforbrug gennem vældige omprioriteringer af ejerboligerne, for det er jo sandheden. Sandheden er, at de to ting, skattelettelserne og omprioriteringsbølgen, betyder, at forbrugsudvidelsen bliver begrænset til dem, der i forvejen har, hvorimod de virkelig dårligst stillede får det vanskeligere.

Det betyder, at vi får et socialt skævere Danmark, og det er noget, som vi i SF vil give den allerhøjeste prioritet efter næste folketingsvalg.

Som jeg sagde, er det også et problem for miljøet, at man kører denne her strategi, og dér